1939. a. välispoliitilisi sündmusi.

Kirjutanud **H. Tammer.**

1939. aasta algas õige segaste tunnetega, segaselt rähklevate tungidega, segaselt üksteisest läbi kostvate rahuhelinate ja sõjahüüdudega. Ühelt poolt püsis usku Müncheni kokkuleppe rahutoovasse mõjusse, missugust tendentsi oli Chamberlain-Hitleri sõjahülgamise deklaratsiooni järel täiendanud veel 6. detsembri Saksa-Prantsuse kokkulepe, et kummagi maa vahel ei ole lahtisi küsimusi ja et nad tahavad arendada rahulist koostööd, kuid teiselt poolt oli Itaalia paisanud käredalt avalikkusse nõudmised Korsika, Tuneesia ja Džibuti pärast Prantsusmaa vastu ning ütelnud üles Mussolini-Lavali 1935. a. kokkuleppe, mida tema sõlmimise momendil vähemalt oli mõlemalt poolt vaadeldud vastuolusid lõpetava ja sõprust kinnitava tegurina.

Neile Itaalia käredaile nõudmistele kõlas püsiva, mitte liialt esiletungiva saatena kaasa Saksamaa soov oma endiste asumaade tagasisaamiseks ja üldse tooraainete õiglasemaks jaotamiseks. „Frankfurter Zeitungi“ teadmisel olevat asumaade küsimust puudutatud Chamberlaini ja Hitleri vahel juba Godesbergis, kuid ei ole tehtud sellest vaidlusainet. Kuigi Hitler veel 8. novembril oli tähendanud, et asumaade küsimus ei ole sõja põhjuseks, nihutati ta järk-järgult

Eesti kroonika 1939, lk. 5